

THEATER

***

THEY ARE JUST KIDS

**They are just kids door
Toneelgroep Oostpool. Regie
Marcus Azzini**

Huis Oostpool, Arnhem, 6/9.
Hier t/m 20/9.
toneelgroepoostpool.nl

**Oostpool vangt de enthousiasme-
rende sfeer van twee stoutmoe-
dige, inspirerende mensen: Patti
Smith en Robert Mapplethorpe.**

Kinderen zijn het nog: zij met dat magere gezicht onder die donkere pony, en hij met zijn schaapherderskrullen. Beiden op drift in New York, zoekend naar een plek om hun kunstenaarschap tot volle wasdom te kunnen laten komen. Hij, die haar onverhoopt redt uit de klauwen van een enge man, waarna hun samen zijn een feit is.

Patti Smith (de latere 'Godmother of Punk') en Robert Mapplethorpe (de later spraakmakende fotograaf) ontmoetten elkaar eind jaren zestig. Hoe dat allemaal zo kwam, zouden we vermoedelijk niet meer weten, ware het niet dat Smith hun verhaal heeft opgetekend, nadat ze haar *soulmate* had verloren aan de gevolgen van aids.

Just Kids heet het boek, dat de inspiratiebron vormde voor de nieuwe voorstelling van Toneelgroep Oost-

pool. *They are just kids* is uitdrukkelijk hun 'ding' geworden: tekstschrijver Roeland Hofman, regisseur Marcus Azzini en acteurs Judith van den Berg, Ludwig Bindervoet en Matthijs van de Sande Bakhuyzen veroorloven zich een heel aantal vrijheden, vertellen ze er meteen bij. Het stuk vormt het tweede deel van een drieluik in wording, vervolg op (*in*) *koud water* (2012) over adolescenten en hun volwassenwording; het slot is in 2016 gepland.

They are just kids schetst om te beginnen een aardig tijdsbeeld: van het New York uit die periode, de kunstscene rond Andy Warhol, met geliefde (deels geprojecteerde) beelden van de iconen en legendarische plaatsen van toen – altijd leuk. Maar vooral vangt het de enthousiasmerende sfeer van een stel inspirerende mensen, zij doolaat van (Franse) poëzie en muziek, hij soms worstelend met een eigen vorm, hunkerend naar erkenning. Twee stoutmoedigen zijn het, die, aangrijpend in die volledige overgave, samen willen gaan voor de kunst – iets dat mooi versterkt wordt door het geestdriftige spel van deze jonge acteurs.

Het begin is een beetje rommelig en er zit een heel lang uitgesponnen homo-erotische scène in die het evenwicht van de voorstelling wat verstoort, maar verder is *They are just kids* een liefdevolle ode aan twee eigenzinnige, verwante zielen, gebracht door drie spelers – een mooie vormvondst – die het ruim twee uur durende verhaal sterk en levendig houden.

Karin Veraart